

§ 2. 1. Okręg rakarski nie może być większy od obszaru powiatu; miasta wydzielone z powiatowego związku samorządowego mogą być włączone do przylegającego okręgu rakarskiego sąsiedniego powiatu.

2. Koncesji można udzielać tylko na jeden okręg rakarski. Przemysłowiec rakarski powinien mieć siedzibę przemysłową w przydzielonym okręgu rakarskim.

§ 3. Pierwszeństwo w uzyskaniu koncesji na prowadzenie przemysłu rakarskiego mają osoby prawne lub fizyczne, prowadzące przedsiębiorstwa (zakłady) utylizacyjne.

§ 4. Po zasięgnięciu opinii izb przemysłowo-handlowej i rolniczej władze przemysłowe wojewódzkie mogą zarządzać zmiany w istniejącym podziale na okręgi rakarskie oraz podział ten uchylać.

§ 5. 1. Koncesjonariusz rakarski ma prawo i obowiązek:

1) wylapywania na obszarze okręgu rakarskiego psów i innych zwierząt stosownie do zarządzeń władz administracji ogólnej, wydanych w myśl przepisów szczególnych;

2) unieszkodliwiania i zglądania stosownie do zarządzeń władz administracji ogólnej zwierząt chorych i podejrzanych o choroby zaraźliwe lub o zarażenie się, oraz innych zwierząt wylapanych;

3) zabierania do dyspozycji władz — błąkających się bezpańskich zwierząt domowych;

4) zabierania z polecenia władz administracji ogólnej wszystkich zwierząt chorych zaraźliwie lub podejrzanych o choroby zaraźliwe;

5) usuwania i niszczenia zwłok zwierząt, padłych i zabitych z powodu zaraźliwych chorób zwierzęcych, w sposób przewidziany obowiązującymi przepisami o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych;

6) usuwania porzuconych zwłok zwierząt padłych i zabitych, nie objętych punktem poprzednim oraz dostarczania ich do istniejących zakładów utylizacyjnych, jeżeli koncesjonariusz

nie prowadzi takiego zakładu we własnym zakresie;

7) utrzymywania rakarni i grzebowisk oraz innych urządzeń i narzędzi, wskazanych przez władze administracji ogólnej a potrzebnych do wykonywania czynności rakarskich;

8) prowadzenia książek kontroli zwierząt wylapanych i zabranych;

9) wykonywania poleceń władz administracji ogólnej przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

2. Właściwa władza przemysłowa może zwolnić koncesjonariusza w poszczególnych przypadkach od obowiązku określonego w ust. 1 pkt 5).

§ 6. Poza przypadkami działania na wyrażne polecenie władz administracji ogólnej w wykonaniu obowiązku określonego w § 5 ust. 1 pkt 4) koncesjonariuszowi rakarskiemu nie wolno łapać zwierząt znajdujących się na terenach ogrodzonych, jak również wywabiac tych zwierząt poza obręb ogrodzenia.

§ 7. Władze przemysłowe I instancji po zasięgnięciu opinii właściwych wydziałów powiatowych określają wysokość opłat jakie przemysłowiec rakarski powinien uiszczać za skóry zwierząt padłych i zabitych — właścicielom lub oddawcom tych skór oraz wydają regulaminy o prowadzeniu zakładów rakarskich i przyjmowaniu pod obserwację do tych zakładów zwierząt podejrzanych o choroby, o odpłatnym odstępowaniu dla celów gospodarczych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, o czasie wylapywania zwierząt, o czasie przetrzymywania w rakarni zwierząt złapanych oraz o ich rozmieszczeniu, żywieniu i odpłatnym zwracaniu właścicielom.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

533

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 14 sierpnia 1939 r.

o przyznaniu Wystawie Przemysłów Fermentacyjnych i Chłodnictwa w Warszawie, Dorocznej Wystawie Radiowej w Warszawie i Targom Wołyńskim w Równem ulg w zakresie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. (3), art. 90 ust. (3) i art. 182 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na Wystawie Przemysłów Fermentacyjnych i Chłodnictwa w Warszawie w Warszawie w czasie od 15 sierpnia do 1 października 1939 r. włącznie, na Dorocznej Wystawie Radiowej w Warszawie w czasie od 26 sierpnia do 10 września 1939 r. włącznie i na Targach Wołyńskich w Równem w czasie od 15 września do 25 września 1939 r. włącznie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, jeżeli nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymi warunkami samo wystawienie wynalazku lub wzoru na wymienionych wystawach i targach ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego,

umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na wymienionych wystawach i targach będzie korzystało z prawa pierwszeństwa od daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie to nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem na ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, powinno być dołączone zaświadczenie zarządu właściwych wystaw lub targów, wymieniające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na tych wystawach lub targach, tudzież wymieniające osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

534

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 sierpnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o wypuszczeniu asygnat.

Na podstawie art. 76 i 95 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego wypuszcza się seriami asygnaty imienne, jako zobowiązania Skarbu Państwa, w celu dokonywania nimi zapłaty wynagrodzeń za odstąpione Państwu przy poborze przedmioty świadczeń.

§ 2. 1. Serie asygnat oznaczone są literami alfabetu. W ramach poszczególnych serii asygnaty oznaczone są kolejną numeracją cyfrową.

2. Blankiet asygnaty składa się z trzech części, a mianowicie: z odcinka grzbietowego, talonu i właściwej asygnaty oznaczonej napisem „ASYGNATA IMIENNA”. Odcinek grzbietowy jest oddzielony od pozostałych części blankietu asygnaty linią perforowaną. Wszystkie części blankietu asygnaty są oznaczone tą samą serią i numerem.

§ 3. 1. Wypłaty asygnatami będą dokonywane przez kasy urzędów skarbowych oraz przez inne organy państwowe, upoważnione przez Ministra Skarbu.

2. Wydawane asygnaty powinny być opatrzone datownikiem lub pieczęcią organu wypłacającego oraz jego podpisem.

§ 4. Warunki i terminy wykupu (płatności) asygnat będą ustalane w drodze zarządzeń Ministra Skarbu, ogłaszanych w Monitorze Polskim. Zarządzenia te mogą zarazem określać warunki odstępowania asygnat.

§ 5. Asygnaty, których termin płatności — w myśl ustalonych warunków ich wykupu (§ 4) — nastąpił, będą przyjmowane według ich wartości imiennej na spłatę wszelkich należności Skarbu Państwa bez żadnych ograniczeń.

§ 6. Asygnaty mają wszelkie prawa papierów pupilarnych.

§ 7. Przedawnienie wierzytelności, wynikających z asygnat, określa się według kodeksu zobowiązań.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*